

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 28Co/86/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2523200763
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 07. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Tischlerová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2024:2523200763.2

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eriky Tischlerovej a členov senátu Mgr. Lucie Mizerovej a JUDr. Ľubice Spálovej, v právnej veci žalobcu: A. B. C., nar. X.X.XXXX, bytom D. E. XXX/XX, F., zastúpeného advokátkou: Mgr. Alica Mendlová, so sídlom Riečna 2, Bratislava - mestská časť Staré Mesto, proti žalovanej: G. C., nar. XX.X.XXXX, bytom D. E. XXX/XX, F., zastúpená advokátkou: JUDr. Mária Cagalová, so sídlom Poľovnícka 2040/10, Nové Mesto nad Váhom, o určenie vlastníckeho práva k spoluvlastníckemu podielu, o návrhu žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Trnava zo dňa 8. júla 2024 č. k. PN-6C/16/2023-178, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie konanie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia zastavil. Rozhodnutie odôvodnil právne aplikáciou ust. § 161 ods. 1, 2, § 230, § 324 ods. 1, § 325 ods. 1, ods. 2 písm. e/ a f/, § 326 ods. 1, 2, § 328 ods. 1, § 329 ods. 3 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“).

2. Vecne dôvodil, že žalobca sa žalobou z 10.5.2023 domáhal, aby súd určil, že žalobca je vlastníkom spoluvlastníckeho podielu vo veľkosti 1-ica na nehnuteľnostiach evidovaných na LV č. XXXX pre katastrálne územie F., obec F., okres Piešťany, a to pozemkov registra „C“ KN parc. č. 1416 vo výmere 522 m² - zastavaná plocha a nádvorie, parc. č. 1417 vo výmere 555 m² - záhrada a stavby so súp. č. XXX postavenej na pozemku parc. č. 1416 - rodinný dom, pri ktorom je ako jeho vlastníkom na príslušnom LV č. XXXX pre kat. úz. F. zapísaná žalovaná. Žalobca sa zároveň domáhal aj nároku na náhradu trov konania.

3. Dňa 4.7.2024 bol súdu doručený návrh žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým žalobca navrhol, aby bola žalovanej uložená povinnosť nevstupovať do nehnuteľností evidovaných na LV č. XXXX pre kat. úz. F., obec F., okres Piešťany, a to na pozemky registra „C“ KN parc. č. 1416 vo výmere 522 m² - zastavaná plocha a nádvorie, parc. č. 1417 vo výmere 555 m² - záhrada a do stavby so súp. č. XXX postavenej na pozemku parc. č. 1416 - rodinný dom, a to až do právoplatného skončenia súdneho konania sp. zn. PN-6C/16/2023, pričom žalobcovi by bola priznaná náhrada trov konania v rozsahu 100 %.

4. Návrh na nariadenie neodkladného opatrenia odôvodnil žalobca tým, že dňa 14.1.2011 žalobca ako darca uzatvoril so žalovanou ako obdarovanou darovaciu zmluvu, ktorou žalobca bezodplatne previedol na žalovanú spoluvlastnícky podiel vo veľkosti 1-ica na nehnuteľnostiach evidovaných na LV č. XXXX pre k. ú. F., obec F., okres Piešťany, a to na pozemkoch „C“ KN parc. č. 1416 vo výmere 522 m² - zastavaná plocha a nádvorie, parc. č. 1417 vo výmere 555 m² - záhrada a na stavbe súp. č. XXX postavenej na pozemku parc. č. 1416 - rodinný dom. Vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností

na základe uvedenej darovacej zmluvy bol povolený pod V 119/2011 dňa 7.2.2011. Žalovaná bola v čase uzatvorenia darovacej zmluvy manželkou žalobcu, avšak strany sporu sú v súčasnosti rozvedené. Maloleté deti súd zveril do výlučnej starostlivosti otca. Žalovaná v posledných rokoch sústavne a intenzívne psychicky ako i fyzicky ubližovala žalobcovi ako aj spoločným maloletým deťom strán: H. C., nar. XX.XX.XXXX, I. C., nar. XX.X.XXXX a B. C., nar. XX.X.XXXX, a to najmä jej fyzickými útokmi, agresívnym správaním, hrubými a vulgárnymi urážkami, robením schválností, vysmievaním sa, hrozbami zabitím, ignorovaním maloletých dcér, vyhrážaním sa samovraždou, citovým vydieraním a ohrozovaním fyzického, mravného a psychického vývoja maloletých detí strán nadmerným požívaním alkoholických nápojov aj v ich prítomnosti, ako aj vyššie popísaným agresívnym správaním. Uvedené opakovane potvrdili aj obe maloleté dcéry strán ich kolíznemu opatrovníkovi, t. j. Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Piešťany. Dňa 1.3.2022 chcela žalovaná zabiť najmladšieho, vtedy iba dvojročného syna B.. Z dôvodu obavy o život a zdravie maloletých detí strán pred neovládateľným správaním žalovanej, bol žalobca nútený sa z nehnuteľností aj s maloletými deťmi vysťahovať k svojim rodičom. Žalobca spolu s tromi maloletými deťmi žije spolu s rodičmi v 2 izbovom byte, pričom tieto podmienky sú pre maloleté deti a ich záujmy neúnosné. Maloletá I. spí v spoločnej izbe so svojou starou matkou, kde majú samostatné lôžka, maloletá H. spí na gauči v obývačke, maloletý B. spí so svojím otcom v samostatnej izbe na manželskej posteli, pričom deti nemôžu užívať svoje detské izby. Na styk s maloletými deťmi strán v zmysle neodkladného opatrenia súdu sa žalovaná riadne, včas a trpezlivo nedostavovala a neplnila si voči nim ani vyživovaciu povinnosť uloženú jej neodkladným opatrením súdu. Žalobca podal na súde žalobu o vrátenie daru, nakoľko žalovanú vyzval na vrátenie darovaného spoluvlastníckeho podielu o veľkosti 1/2 na nehnuteľnostiach, ktorý darovacou zmluvou predtým previedol na žalovanú a pri ktorom je v súčasnosti žalovaná vedená ako jeho vlastníčka. Žalovaná na výzvu žalobcu nezareagovala a do dnešného dňa užíva nehnuteľnosť výlučne ona. Svojím správaním žalovaná znemožňuje užívanie nehnuteľnosti žalobcovi a spoločným maloletým deťom, nakoľko ich ohrozuje psychicky i fyzicky. Matka maloletým deťom počas styku psychicky aj fyzicky ubližuje, nazvala najstaršiu dcéru slovami vyjebaná piča a vykrútila jej zranenú ruku, mladšiu dcéru proti jej vôli chytá zozadu za krk. Keď chcela mladšia dcéra naposledy odísť zo styku s matkou o hodinu skôr, matka sa jej škodoradostne vysmiala a k tomu dodala grimasu so slovami, že podľa rozhodnutia súdu pri nej musí ešte hodinu vydržať. Matka robí deťom schválnosti, napr. vypína im filter na akváriu alebo im berie ich veci, citovo ich vydiera (napr. tak, že ak povedia niekomu, že mama má doma fľašu s alkoholom, tak ju zavrú do väzenia a pod.), pravidelne sa im vysmieva a robí na ne grimasy, matka sa pravidelne vyhráža samovraždou. Žalobca poukázal na znalecký posudok č. 24/2024 vypracovaný znalkyňou PhDr. Erikou Tkáčovou, odbor psychológia, odvetvie klinická psychológia detí, vyhotovený za účelom zistenia psychologického vyšetrenia maloletej I. C. a zistenie jej prípadnej traumatizácie. Zo znaleckého posudku vyplýva, že maloletá I. má strach a obavy z matky, pociťuje hnev, traumy a strach z toho, že jej matka ublíži. Uvedené pocity pramenia z dlhodobej traumatizácie matkou, ktorá v dôsledku požívania a závislosti od alkoholu sa správala k maloletým deťom ohrozujúco, vulgárne, hrubo im nadávala, I. bila, vymkla ju a nechcela pustiť do domu, ohrozovala maloletého brata. Maloletá vníma strach z matky až život ohrozujúco a nepochybne vykazuje známky traumatizácie. Zo znaleckého posudku vyplýva, že matka sa rovnako ohrozujúco správa aj k mladšiemu synovi a aj k staršej dcére. Matka nestrážila cca ročného syna, ktorý vyliezol do otvoreného okna, vyhrážala sa, že ho zabije. Hlboká traumatizácia detí matkou je nepochybná. Maloletá I. uvádza, že by sa chcela vrátiť do ich rodinného domu, avšak to nie je možné, lebo s otcom a tromi súrodencami musí bývať u babky, pretože dom užíva matka a spolužitie s matkou nie je možné, pre prítomnosť neprekonateľného až život ohrozujúceho strachu z matky a pre neustále ataky maloletých detí matkou. Žalobca sa nachádza v tiesnivej situácii, pretože žalovaná nechce opustiť rodinný dom a on sa s deťmi nemôže nasťahovať naspäť, keďže existuje dôvodná hrozba o bezpečnosť a zdravie žalobcu i maloletých detí. Žalovaná na jeseň roku 2022 opäť stratila kľúče od domu. Od tej doby sú predné hlavné vchodové dvere uzamknuté, zámok je zvonka aj zvnútra rozsekaný, nedá sa otvoriť. Žalovaná vyvalila zadné dvere na terase, od tejto doby je dom stále otvorený, celú zimu sú zadné terasové dvere, ktoré majú kľučku len zvnútra, iba privreté, nedajú sa zatvoriť. Do domu celú zimu fúkalo a vlhol. Týmto konaním žalovaná ničí a ohrozuje majetok žalobcu a jediný domov troch maloletých detí. U žalovanej však nejde o podozrenie z násilia, ale o preukázanú skutočnosť. Uvedené vyplýva aj z neodkladného opatrenia z 11.1.2023 sp. zn. 9P/154/2022, psychologickému správaniu ÚPSVaR z 8.9.2023, ako aj zo znaleckého posudku. S poukazom na uvedené skutočnosti má žalobca za to, že osvedčil dostatočnú potrebu neodkladnej úpravy pomerov, najmä s poukazom na potrebu zabezpečenia stabilného domova a primeraných podmienok pre život maloletých detí a s poukazom na skutočnosť, že z jeho strany došlo k dôvodnému a platnému zrušeniu darovacej zmluvy (zaslaním výzvy na vrátenie daru), v dôsledku čoho sa žalobca opätovne stal vlastníkom spoluvlastníckeho podielu, pri ktorom je ako jeho

vlastník v príslušnom katastri nehnuteľností zapísaná žalovaná. K návrhu žalobca priložil Psychologickú správu z poradenského procesu zo dňa 8.9.2023 a znalecký posudok č. 24/2024 vypracovaný znalcom PhDr. Erikou Tkáčovou.

5. Súd prvej inštancie v poradí prvý návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, doručený súdu dňa 25.3.2024 s totožným odôvodnením a totožným znením výroku návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, uznesením č.k. PN-6C/16/2023-119 zo dňa 26.3.2024 zamietol z dôvodu, že správanie žalovanej spôsobom, ktorý by odôvodňoval nariadenie neodkladného opatrenia, je predmetom dokazovania vo veci samej o vrátenie daru, resp. o určenie vlastníckeho práva, pretože rovnaké, resp. veľmi obdobné skutočnosti ako sú uvádzané v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, sú uvádzané i v žalobe žalobcu zo dňa 10.5.2023. K návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia pritom žalobca nepriložil žiaden relevantný dôkaz, ktorý by násilie alebo hrozbu násillia žalovanej voči nemu alebo ich spoločným maloletým deťom osvedčoval. Súd pritom dodal, že by navyš muselo ísť o dôkaz, ktorý by osvedčoval násilie v súčasnosti, keďže pre vydanie neodkladného opatrenia je potrebné, aby išlo o naliehavú potrebu, a teda prípadné preukázanie násillia žalovanej voči žalobcovi a ich deťom v minulosti môže mať relevanciu iba pre prípadné rozhodnutie vo veci samej, nie však pre vydanie neodkladného opatrenia.

6. Uznesením č.k. 22Co/15/2024-143 zo dňa 17.4.2024 odvolací Krajský súd v Trnave uznesenie súdu prvej inštancie potvrdil. Konštatoval, že ani odvolací súd nemal zo strany žalobcu dostatočne spofahľivo osvedčenú dôvodnosť bezodkladnej naliehavej potreby úpravy vzťahov medzi ním a žalovanou. Odvolací súd sa stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, že návrhu žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia chýba potrebná naliehavosť. Z obsahu spisu jednoznačne vyplýva, že žalobca s maloletými deťmi nebýva v nehnuteľnostiach, do ktorých navrhuje zakázať žalovanej vstup. Žalobca s maloletými deťmi býva v byte svojich rodičov. Zakázať vstup osobe dôvodne podozrivej z násillia možno len do domu alebo bytu, kde býva osoba vo vzťahu ku ktorej je dôvodne podozrivá z násillia (citované ustanovenie § 325 ods. 2 písm. e/ CSP), resp. zakázať, aby nevstupovala alebo iba obmedzene vstupovala do domu alebo bytu, na pracovisko alebo iné miesto, kde býva, zdržiava sa alebo ktoré pravidelne navštevuje osoba, ktorej telesnú integritu alebo duševnú integritu svojim konaním ohrozuje (citované ustanovenie § 325 ods. 2 písm. f/ CSP). Dôvody uvádzané žalobcom v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a ním navrhované rozhodnutie (petit návrhu) tak nekorešpondujú so zákonnými predpokladmi, pri splnení ktorých je možné nariadiť navrhované neodkladné opatrenie. Inak povedané - nie je splnený základný predpoklad nariadenia navrhovaného neodkladného opatrenia, ktorým je domáhanie sa uloženia povinnosti žalovanej nevstupovať do domu alebo bytu, v ktorom býva žalobca s maloletými deťmi. Odôvodnenie návrhu tým, že žalovaná nechce opustiť rodinný dom a žalobca s deťmi sa nemôžu nasťahovať do tohto domu z dôvodu hrozby násillia zo strany žalovanej, je vo vzťahu k navrhovanému neodkladnému opatreniu právne nevýznamné. Účelom citovaných ustanovení § 325 ods. 2 písm. e/ a f/ nie je riešenie vlastníckeho sporu medzi stranami. Tomuto slúžia iné právne nástroje, napr. žaloba vo veci samej, ktorú si žalobca na súde prvej inštancie uplatnil. V rámci prejednanía žaloby vo veci samej budú preskúmané aj jeho tvrdenia, uvádzané v rámci predmetného návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Odvolací súd súhlasne so súdom prvej inštancie konštatoval aj tú skutočnosť, že neodkladné opatrenie je procesným inštitútom slúžiacim na úpravu pomerov, ktoré neznosú odklad, úprava ktorých je naliehavá. Žalobca však argumentoval doslovnými tvrdeniami, ktoré uvádzal už v návrhu zo dňa 12.12.2022 na zmenu neodkladného opatrenia v konaní Okresného súdu Piešťany 9P/154/2022, pričom vtedy aj teraz tvrdil, že uvedená situácia sa stala minulý týždeň (č. I. 30 a č. I. 128 súdneho spisu 6C/16/2023). Podľa odvolacieho súdu súd prvej inštancie tak správne dospel k záveru, že v súčasnosti - v čase konania o predmetnom návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, násilie zo strany žalovanej voči žalobcovi a maloletým deťom nemal osvedčené.

7. Súd prvej inštancie (predtým ako pristúpil k meritórnemu prieskumu podaného návrhu) pri skúmaní procesných podmienok zistil prekážku právoplatne rozhodnutej veci, a to v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. PN-6C/16/2023 (uznesenie č.k. PN-6C/16/2023-119 zo dňa 26.3.2024). V danom prípade je splnená podmienka totožnosti strán sporu, predmetu sporu, ako aj skutkových okolností, od ktorých žalobca odvodzuje svoje právo. Uviedol, že žalobca v druhom návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia neuviedol žiadne nové skutočnosti, len opakovane poukázal na rovnaké skutkové tvrdenia ako v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia zo dňa 19.3.2024. Jedinou novou argumentáciou v aktuálnom návrhu je len to, že zo znaleckého posudku č. 24/2024 vyplýva, že maloletá I. má strach a obavy z matky, pociťuje hnev, traumy a strach z toho, že jej matka ublíži. Uvedené pocity

pramenia z dlhodobej traumatizácie matkou, ktorá v dôsledku požívania a závislosti od alkoholu sa správala k maloletým deťom ohrozujúco, vulgárne, hrubo im nadávala, I. bila, vymkla ju a nechcela pustiť do domu, ohrozovala maloletého brata. Maloletá vníma strach z matky až život ohrozujúco a nepochybne vykazuje známky traumatizácie. Zo znaleckého posudku vyplýva, že matka sa rovnako ohrozujúco správa aj mladšiemu synovi a aj k staršej dcére. Matka nestrážila cca ročného syna, ktorý vyliezol do otvoreného okna, vyhrážala sa že ho zabije. Hlboká traumatizácia detí matkou je nepochybná. Maloletá I. uvádza, že by sa chcela vrátiť do ich rodinného domu, avšak to nie je možné, lebo s otcom a tromi súrodencami musí bývať u babky, pretože dom užíva matka a spolužitie s matkou nie je možné, pre prítomnosť neprekonateľného až život ohrozujúceho strachu z matky a pre neustále ataky maloletých detí matkou. V tomto návrhu však žalobca poukazuje na rovnaké skutky žalovanej ako v návrhu zo dňa 19.3.2024, ktoré sa stali v minulosti, nie v súčasnosti a nad rámec len konštatuje, aký vplyv mali tieto skutky žalovanej na postoj maloletých detí voči nej.

8. Súd prvej inštancie konštatoval, že v danom prípade ide teda o rovnaký návrh na nariadenie neodkladného opatrenia medzi tými istými stranami sporu, týkajúci sa toho istého nároku za totožného skutkového stavu, ako v prípade rozhodnutia o predchádzajúcom návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Zo strany žalobcu tak nejde o kvalitatívne nový návrh, ale o opakovanie dôvodov návrhu, o ktorom už bolo právoplatne rozhodnuté, v snahe docieľiť nariadenie neodkladného opatrenia.

9. Neodkladné opatrenie je vo svojej podstate prostriedkom naliehavej procesnej ochrany a je určené na riešenie takých situácií, kde je potrebný rýchly zásah súdu, rýchla úprava pomerov strán sporu. Predpokladom nariadenia neodkladného opatrenia je, aby sa aspoň osvedčila potreba neodkladnej úpravy, o ktorej nemôžu byť vážne pochybnosti, pričom táto úprava sa musí javiť ako naliehavá. Neodkladné opatrenie má svojimi účinkami chrániť pred konaním, ktoré hrozí alebo trvá. Nariadiť neodkladné opatrenie je možné vtedy, ak je potrebný okamžitý zásah súdu a tento dôvod musí existovať v čase, keď o nariadení neodkladného opatrenia súd rozhoduje. Predpokladom nariadenia neodkladného opatrenia je teda osvedčenie existencie práva vo veci samej a naliehavosť potreby dočasnej úpravy pomerov strán sporu. Z charakteru neodkladného opatrenia vyplýva, že pred jeho nariadením nemusí súd zistiť všetky skutočnosti, ktoré sú potrebné pre vydanie konečného rozhodnutia a pri ich zisťovaní nemusí byť vždy dodržaný formálny postup stanovený na dokazovanie, čo pre krátkosť času zvyčajne ani nie je dobre možné. Je však nutné, aby boli splnené základné predpoklady pre nariadenie neodkladného opatrenia, a to buď potreba dočasnej úpravy pomerov strán sporu alebo existencia reálnej obavy, že by výkon súdneho rozhodnutia bol ohrozený. Súdna prax vyžaduje i naplnenie podmienky, že neodkladným opatrením sa nesmie vytvoriť nenávratný, nenapraviteľný stav v právnych vzťahoch strán, a že ujma povinného nesmie byť neprimeraná výhode, ktorú nariadením neodkladného opatrenia získa druhá strana. Osvedčenie (na rozdiel od dokazovania) znamená, že súd pomocou doložených dôkazných prostriedkov zisťuje len najvýznamnejšie skutočnosti (teda nie všetky rozhodujúce skutočnosti).

10. I keď rozhodnutie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia nie je rozhodnutím vo veci samej, má pre osoby dotknuté týmto súdnym rozhodnutím závažné dôsledky. V záujme ich právnej istoty zákon predchádza tomu, aby v tej istej veci (o tom istom návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia podanom rovnakou stranou sporu za nezmenených skutkových okolností) bolo neodkladné opatrenie nariadené niekoľkokrát alebo, aby o tom istom návrhu boli vydané rozdielne (protichodné) rozhodnutia. Tento účel zabezpečuje Civilný sporový poriadok negatívnou podmienkou konania - požiadavkou, aby rozhodnutiu nebránila prekážka veci začatej alebo právoplatne rozhodutej. Na dosiahnutie účelu zákona sledovaného inštitútom neodkladného opatrenia je potrebné aplikovať tieto ustanovenia CSP primerane aj v konaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia.

11. Uznesenie, ktorým súd zamietol návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, pričom nedošlo k žiadnej zmene skutkových okolností významných pre rozhodnutie, vytvára prekážku veci právoplatne rozsúdenej (329 ods. 3 CSP), v dôsledku čoho súd nemôže ten istý návrh znovu prejednávať. Prekážka rei iudicatae nastáva momentom právoplatnosti rozhodnutia. Len čo sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže byť v rozsahu záväznosti výroku rozhodnutia „táto vec“ prejednávaná znova. To však platí len potiaľ, pokiaľ je daná „totožnosť vecí“. Za tú istú vec treba v novom konaní považovať ten istý nárok, o ktorom sa už prv právoplatne rozhodlo, ak sa opiera o ten istý právny dôvod vyplývajúci z totožného skutkového stavu. Totožnosť predmetu konania je daná vtedy, keď ten istý nárok alebo stav vymedzený petitom vyplýva z rovnakých skutkových tvrdení, na základe ktorých bol uplatnený, t. j. o nárok založený

na rovnakom právnom dôvode a vyplývajúci z rovnakých skutkových okolností. Pre posúdenie, či je daná prekážka právoplatne rozhodnutej veci, nie je významné, ako bol skutok, ktorý bol predmetom konania, posúdený po právnej stránke.

12. Pretože predchádzajúce konanie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia na základe návrhu žalobcu zo dňa 19.3.2024 sa týkalo rovnakého predmetu konania medzi rovnakými stranami sporu konania, súčasne s rovnakými skutkovými (úplná doslovná totožnosť) a právnymi okolnosťami, teda skôr uplatnený nárok bol odôvodňovaný totožnými skutočnosťami, ako nárok vyplývajúci z návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia zo dňa 3.7.2024, pričom o skoršom návrhu žalobcu bolo súdom právoplatne rozhodnuté, nie je možné o rovnakom návrhu rozhodovať znova. Skutočnosť, že žalobca súdu doložil nový dôkaz v podobe znaleckého posudku, ktorý nedoložil v predchádzajúcom návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, pričom ním len konštatuje dopad skutkov žalovanej na maloleté deti, bez nových aktuálnych skutkových tvrdení žalobcu o násilí žalovanej na žalobcu a ich maloleté deti vykonávanom v súčasnosti, nemožno považovať za skutočnosť, ktorá by bola smerodajná pre ďalšie rozhodnutie o nariadení neodkladného opatrenia za situácie, keď ku zmene skutkových okolností nedošlo (§ 329 ods. 3 CSP).

13. Pre úplnosť súd prvej inštancie dodal, že i v prípade, keby zohľadnil všetky relevantné okolnosti prípadu v danom štádiu, po oboznámení sa s návrhom, ako aj obsahom spisu, by dospel k záveru, že návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia nie je možné vyhovieť a bolo by potrebné ho zamietnuť, a to s poukazom na to, že v súčasnosti - v čase konania o predmetnom návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, násilie zo strany žalovanej voči žalobcovi a maloletým deťom nemá súd za osvedčené, nakoľko žalobca poukazuje opakovane iba na skutky z minulosti a doslovnými tvrdeniami, ktoré uvádzal už v návrhu zo dňa 12.12.2022 na zmenu neodkladného opatrenia v konaní Okresného súdu Piešťany sp. zn. 9P/154/2022. Zároveň súd nemal zo strany žalobcu dostatočne spoľahlivo osvedčenú dôvodnosť bezodkladnej naliehavej potreby úpravy vzťahov medzi ním a žalovanou, pretože návrhu žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia chýba potrebná naliehavosť. V rámci konania o neodkladnom opatrení súd nie je oprávnený riešiť vlastnicky spor medzi stranami. Odôvodnenie návrhu tým, že žalovaná nechce opustiť rodinný dom a žalobca s deťmi sa nemôžu nasťahovať do tohto domu z dôvodu hrozby násillia zo strany žalovanej, je vo vzťahu k navrhovanému neodkladnému opatreniu právne nevýznamné. Tomuto slúžia iné právne nástroje, napr. žaloba vo veci samej, ktorú si žalobca na súde prvej inštancie uplatnil. Žalobca ničím neosvedčil nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy zo strany žalovanej voči nemu a ich maloletým deťom, a teda že bez nariadenia neodkladného opatrenia by mu mohla vzniknúť ťažko napravitelná ujma.

14. Vzhľadom na to, že v danej veci sa jedná o prekážku právoplatne rozhodnutej veci, čo je neodstrániteľný nedostatok podmienky konania, súd prvej inštancie konanie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia v zmysle ustanovenia § 230 CSP v spojení s ustanovením § 161 ods. 2 CSP zastavil. Zároveň dodal, že nejde o konečné rozhodnutie, preto o nároku na náhradu trov tohto konania nerozhodoval.

15. Proti tomuto uzneseniu podal včas odvolanie žalobca s návrhom na jeho zmenu tak, že odvolací súd návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vyhovie. Odvolanie zjavne odôvodil (posudzujúc ho podľa obsahu, keďže žalobca napriek tomu, že je právne zastúpený, žiadne odvolacie dôvody výslovne neoznačil) ust. § 365 ods. 1 písm. f/ a h/ CSP. Žalobca mal za to, že dôvodom, pre ktorý nie je možné použiť prekážku právoplatne rozhodnutej veci v prípade konania o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia je, že prekážka res iudicata sa vzťahuje na rozhodnutia vo veci samej, ale uznesenie o neodkladnom opatrení nie je rozhodnutie vo veci samej. V tejto súvislosti poukázal na to, že touto otázkou sa už zaoberal Najvyšší súd SR a v rozhodnutí sp. zn. 5MCdo 13/2007 uviedol, že „úpravou predbežných opatrení umožňuje Občiansky súdny poriadok rýchlo a pružne riešiť situáciu, keď je potrebný okamžitý zásah súdu. Rozhodnutie, ktorým súd vydá predbežné opatrenia alebo zamietne návrh na jeho vydanie, nie je rozhodnutím vo veci samej a zásadne ani neprejudikuje konečné rozhodnutie vo veci samej. Nie je preto ani svojou povahou res iudicata, ktorá skutočnosť by bránila opätovnému rozhodnutiu o návrhu na vydanie predbežného opatrenia, ak sú na jeho vydanie splnené podmienky podľa § 74 a nasl. O.s.p.“ Na základe uvedeného žalobca konštatoval, že prekážka právoplatne rozhodnutej veci sa v prípade konania o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia nedá aplikovať.

16. Žalobca ďalej namietal konštatovanie súdu prvej inštancie, že nedošlo k žiadnej zmene skutkových okolností a jedinou novou argumentáciou bol doložený znalecký posudok, pričom tento nepovažoval za dôkaz, ktorý zasadne mení okolnosti tohto prípadu a osvedčuje pomery pre vydanie neodkladného opatrenia. Za neakceptovateľné a poškodzujúce záujmy maloletých detí považoval žalobca bagatelizovanie záverov znaleckého posudku zo strany súdu prvej inštancie. Na jednej strane predchádzajúci návrh na vydanie neodkladného opatrenia súd zamietol pre neosvedčenie pomerov a nepreukázanie násilného správania matky a teraz po ich osvedčení, zastaví konanie pre nepreukázanú a zákonu odporujúcu prekážku rozhodnutej veci pri neodkladných opatreniach a meniacich sa pomeroch a dôkazoch, čo je v rozpore s ochranou maloletých detí a ešte aj s poukazom na expresné termíny vydávania rozhodnutí, z ktorých je zrejmé, že sa vecou nemohol dostatočne zaoberať. Zo záverov znaleckého posudku je zrejmé, že neprekonateľný strach maloletých detí spôsobený matkou trvá a je prítomná traumatizácia, a teda sú tu okolnosti vyžadujúce úpravu pomerov, pretože maloleté deti majú mať zabezpečené stabilné a primerané prostredie a majú právo na svoj domov. Znalecký posudok, ktorý žalobca získal, zásadne mení jeho dôkaznú situáciu a mení skutkové okolnosti a žalobca má zato, že súd má na túto zásadnú zmenu prihliadať. Žalobca doložil do konania jednak rozsudok o rozvoде, a jednak psychologickú správu z ÚPSVaR, z ktorej jednoznačne vyplýva, že deti majú odmietavý postoj k matke, majú strach z ohrozovania matkou najmä u najmladšieho brata, pričom tento strach nadobudli po traumatických zážitkoch s matkou. Všetky tri maloleté deti sú zverené otcovi a staršie dve deti sa s matkou odmietajú stretávať, najmladší sa stretáva len za prítomnosti otca. Znalecký posudok potvrdil závery o násilnom správaní matky k maloletým deťom. Matka pritom užíva nehnuteľnosť a maloleté deti sa nemôžu pre svoju traumatizáciu do domu spolu s matkou nasťahovať, pretože matka je závislá od alkoholu a maloleté deti ohrozuje, nadáva im a už jej prítomnosť u detí vyvoláva neprekonateľný strach. Nie je preto na mieste chrániť primárne záujmy matky, ale je potrebné chrániť záujmy maloletých detí, obzvlášť po zvážení nadobudnutia spoluvlastníckeho podielu na predmetnej nehnuteľnosti matkou darom od otca, pričom teraz nehnuteľnosť užíva a otec s tromi maloletými deťmi sa pre jej ataky a násilné správanie musel odsťahovať k svojej matke do dvojizbového bytu. Maloleté deti nemôžu užívať nehnuteľnosť – svoj domov, na ktorý sú zvyknuté, keďže matka im nadáva, je pod vplyvom alkoholu a traumatizuje deti. Preukázanie naliehavosti neodkladnej úpravy pomerov spočíva aj v tom, že správanie matky voči maloletým deťom stále trvá a psychologická správa a znalecký posudok preukazujú, že deti trvalo trpia strachom a traumou z matky. Aj samotná skutočnosť, že deti sú zverené otcovi a s matkou sa majú stretávať len za prítomnosti otca, je dostatočným dôkazom ich traumatizácie. Je neprípustné, aby maloleté deti nemohli pri tomto správaní matky užívať svoj domov. V súlade s čl. 6 základných princípov CSP bolo treba zohľadniť povahu prejednáwanej veci, kedy žalobca ako jedna strana vyžaduje zvýšenú ochranu, pričom jeho právo a právo maloletých detí na ochranu svojho života a zdravia má prednosť pred právom žalovanej. Žalobca poukázal na prípustnosť navrhovaného neodkladného opatrenia ako účinného prostriedku preventívneho riešenia problematiky násillia a to aj psychického, keď pred jeho nariadením postačuje, ak je osvedčené dôvodné podozrenie z násillia alebo možnosť ohrozenia telesnej alebo duševnej integrity. Je nepochybné, že maloleté deti a sám žalobca nemôžu užívať svoj domov práve kvôli správaniu matky a traumatizácie z nej, čo vyplynulo z predložených dokladov, pričom na poskytnutie ochrany stačí aj dôvodné podozrenie. Žalobcovi nie je zrejmé, čo viac má osvedčiť dôvodné podozrenie ako rozhodnutia súdov o zverení otcovi a o nariadení stretávania sa s matkou za jeho prítomnosti a samotné výpovede detí u psychológa na ÚPSVaR a najmä už neúmerne dlhý čas, kedy sú deti nútené bývať mimo vlastného domu. Znalecký posudok iba potvrdil otcom tvrdené skutočnosti a potrebu ochrany maloletých detí a zabezpečenia stabilného domova pre maloleté deti. Žalobca považuje za dôvodne ohrozené právo maloletých detí a žalobcu na obydlie, pričom zo zistených skutočností nevyplýva, že by žalovaná nemala objektívnu možnosť zabezpečiť si iné bývanie. Žalovaná v posledných rokoch sústavne a intenzívne psychicky ako i fyzicky ubližovala žalobcovi, ako aj spoločným maloletým deťom strán, čo potvrdili aj obe maloleté dcéry strán ich kolíznemu opatrovníkovi a tieto závery potvrdzuje aj znalecký posudok doložený do konania. V ostatnom žalobca zopakoval svoje tvrdenia uvádzané v priebehu konania, ako aj v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia.

17. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom – zároveň stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 2 v spojení s § 357 písm. d/ CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. f/ a h/ CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), s prihliadnutím ex offo na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré ale

nezistil (§ 380 ods. 2 CSP), súc pritom viazaný skutkovým stavom v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie (§ 329 ods. 2 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je vecne správne, preto boli splnené podmienky pre jeho potvrdenie podľa § 387 ods. 1, 2 CSP.

18. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu, s poukazom na obsah preskúmaného uznesenia, obsah spisu a argumenty žalobcu predstreté v odvolaní, bolo posúdiť, či súd prvej inštancie rozhodol vecne správne, pokiaľ konanie o návrhu žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia zastavil pre prekážku právoplatne rozhodnutej veci.

19. Podľa § 324 ods. 1 CSP pred začatím konania, počas konania alebo po jeho skončení môže súd na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

20. Podľa § 325 ods. 1 CSP neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

21. Podľa § 325 ods. 2 písm. e) a f) CSP, neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby nevstupovala dočasne do domu alebo bytu, v ktorom býva osoba, vo vzťahu ku ktorej je dôvodne podozrivá z násilia (písm. e/), nevstupovala alebo iba obmedzene vstupovala do domu alebo bytu, na pracovisko alebo iné miesto, kde býva, zdržiava sa alebo ktoré pravidelne navštevuje osoba, ktorej telesnú integritu alebo duševnú integritu svojím konaním ohrozuje (písm. f/).

22. Podľa § 328 ods. 2 CSP, o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia rozhodne súd najneskôr do 30 dní od doručenia návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorý spĺňa náležitosti podľa § 326. O návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia podľa § 325 ods. 2 písm. e) rozhodne súd do 24 hodín od doručenia návrhu.

23. Podľa § 329 ods. 3 CSP, ak po vydaní uznesenia, ktorým bol zamietnutý návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, dôjde k zmene skutkových okolností významných pre rozhodnutie, nezakladá právoplatné rozhodnutie, ktorým bol zamietnutý návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, prekážku rozhodnutej veci.

24. Podľa § 161 ods. 1 CSP, ak tento zákon neustanovuje inak, súd kedykoľvek počas konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať a rozhodnúť (ďalej len „procesné podmienky“).

25. Podľa § 161 ods. 2 CSP, ak ide o nedostatok procesnej podmienky, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví.

26. Podľa § 230 CSP, ak sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať a rozhodovať znova.

27. Z obsahu spisu je zrejmé, že žalobca sa návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia z 19.3.2024, doručeným súdu prvej inštancie 25.3.2024, domáhal voči žalovanej zákazu jej vstupu do nehnuteľnosti, ktorá je v podielovom spoluvlastníctve strán sporu, a to do právoplatného skončenia konania vo veci samej. O tomto návrhu súd prvej inštancie rozhodol tak, že ho zamietol uznesením z 26.3.2024 č.k. PN-6C/16/2023-119, ktoré nadobudlo právoplatnosť v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave zo dňa 17.4.2024 č.k. 22Co/15/2024-143, dňa 17.5.2024. Žalobca podal dňa 4.7.2024 návrh na nariadenie neodkladného opatrenia (datovaný 3.7.2024) totožný s návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia z 19.3.2024 s tým, že do konania predložil novozískaný dôkaz – znalecký posudok č. 24/2024 vypracovaný znalkyňou PhDr. Erikou Tkáčovou, odbor psychológia, odvetvie klinická psychológia detí, vyhovený za účelom posúdenia intelektových a charakterových rysov maloletej I. C., jej aktuálneho psychického stavu a analýzy prípadných zistených zmien, rovnako tak vyjadrenia sa k prítomnosti znakov poukazujúcich na možnú traumatizáciu (str. 2 bod. 2 znaleckého posudku). O tomto návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia súd prvej inštancie rozhodol napadnutým uznesením tak, že konanie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia zastavil pre prekážku právoplatne rozhodnutej veci.

28. Žalobca v odvolaní namietal nesprávne právne posúdenie veci súdom prvej inštancie, keď mal za to, že prekážka právoplatne rozhodnutej veci sa v prípade konania o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia nedá aplikovať, pretože prekážka res iudicata sa vzťahuje na rozhodnutia vo veci samej, ale

uznesenie o neodkladnom opatrení nie je rozhodnutie vo veci samej. Túto odvoláciu námietku vyhodnotil odvolací súd ako nedôvodnú.

29. Vo vzťahu k tejto odvolacej námietke odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav; dochádza k nej, ak súd nepoužil správny (náležitý) právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho však interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

30. Odvolací súd nenachádza dôvod, pre ktorý by sa odchyľil od právneho posúdenia súdu prvej inštancie, keď na prejednávajúcu vec aplikoval ust. § 161 ods. 1, 2, § 230 a § 329 ods. 3 CSP. Súd totiž kedykoľvek za konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať vo veci (procesné podmienky). Procesné podmienky môžeme rozdeliť do štyroch základných skupín a to na a/ procesné podmienky na strane súdu, b/ procesné podmienky na strane strán (strany) sporu, c/ vecné procesné podmienky a d/ negatívne procesné podmienky. Medzi negatívne procesné podmienky patrí prekážka rozhodnutej veci (§ 230 CSP) a prekážka litispendencie (§ 159 CSP).

31. Prekážka veci právoplatne rozhodnutej (*rei iudicatae*) znamená, že sa už raz v tej istej veci právoplatne rozhodlo. K jej porušeniu dôjde vtedy, ak sa začne opätovne konať medzi tými istými stranami (účastníkmi) a o tej istej veci, hoci už bolo vo veci právoplatne rozhodnuté. Za tú istú vec treba v novom konaní považovať ten istý nárok, o ktorom sa už prv právoplatne rozhodlo, ak sa opiera o ten istý právny dôvod vyplývajúci z totožného skutkového stavu (porov. uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 20.10.2011, sp. zn. 5 Cdo 280/2010).

32. Prekážka rozhodnutej veci (*rei iudicatae*) nastáva momentom právoplatnosti rozhodnutia. Len čo sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže byť v rozsahu záväznosti výroku rozhodnutia "táto vec" prejednávaná znova. Za tú istú vec v treba v novom konaní považovať ten istý nárok, o ktorom sa už prv právoplatne rozhodlo, ak sa opiera o ten istý právny dôvod vyplývajúci z totožného skutkového stavu. Totožnosť predmetu konania je daná vtedy, keď ten istý nárok alebo stav vymedzený petítom vyplýva z rovnakých skutkových tvrdení, na základe ktorých bol uplatnený, t. j. o nárok založený na rovnakom právnom dôvode a vyplývajúci z rovnakých skutkových okolností. Pre posúdenie, či je daná prekážka právoplatne rozhodnutej veci, nie je významné, ako bol skutok, ktorý bol predmetom konania, posúdený po právnej stránke. Prekážka veci právoplatne rozhodnutej je daná aj vtedy, keď bol skutok súdom posúdený po právnej stránke nesprávne alebo neúplne. Pokiaľ ide o totožnosť účastníkov (strany), nie je samo osebe významné, ak majú tí istí účastníci (strany) v rôznych konaniach rozdielne procesné postavenie. Tých istých účastníkov sa konanie týka aj vtedy, ak v neskoršom konaní vystupujú právni nástupcovia. Pokiaľ nedôjde k zmene skutkových okolností, tvorí právoplatné uznesenie, ktorým súd zamietol návrh na nariadenie neodkladného opatrenia alebo tomuto návrhu vyhovel, prekážku veci právoplatne rozsúdenej.

33. Nemožno súhlasiť s právnym názorom žalobcu, že prekážka právoplatne rozhodnutej veci sa v prípade konania o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia nedá aplikovať, pretože sa vzťahuje len na rozhodnutia vo veci samej, pričom uznesenie o neodkladnom opatrení nie je rozhodnutie vo veci samej. Len pre úplnosť treba dodať, že v zmysle § 123 ods. 2 CSP i návrh na nariadenie neodkladného opatrenia môže byť podaním vo veci samej, ak to vyplýva z povahy veci; inak ide vždy o návrh, ktorý nespĺňa kritériá podania vo veci samej. Návrh na nariadenie neodkladného opatrenia je teda podaním vo veci samej vtedy, ak smeruje k rozhodnutiu, ktoré nevykazuje charakter dočasnosti a predbežnosti poskytovanej ochrany a samotné nariadenie neodkladného opatrenia tak konzumuje vec samu (a teda i uznesenie o takomto neodkladnom opatrení je rozhodnutím vo veci samej). V tomto kontexte teda ide o návrh na nariadenie neodkladného opatrenia po skončení konania a samostatný návrh na nariadenie neodkladného opatrenia pred začatím konania, ktorý nie je a nemá byť sledovaný žalobou. Väčšina návrhov na nariadenie neodkladného opatrenia (ako i ten v prejednávanej veci) tak nemá charakter podania vo veci samej. Ustanovenie § 329 ods. 3 CSP však nerozlišuje, či v prípade zamietnutia návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia išlo o návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorý je podaním vo veci samej alebo nie, ale je tu zakotvená neexistencia prekážky právoplatne rozhodnutej veci pri zmene skutkových okolností významných pre rozhodnutie po vydaní zamietajúceho uznesenia. Platí teda, že pokiaľ nedôjde k zmene skutkových okolností, tvorí právoplatné uznesenie, ktorým súd

zamietol návrh na nariadenie neodkladného opatrenia alebo tomuto návrhu vyhovel (bez ohľadu na to, či návrh na nariadenie neodkladného bol alebo nebol podaním vo veci samej), prekážku veci právoplatne rozsúdenej.

34. V tejto súvislosti neobstojí ani poukaz žalobcu na uznesenie Najvyššieho súdu SR z 22. júla 2009 sp. zn. 5 MCdo 13/2007, pretože právny názor vyjadrení v predmetnom uznesení bol na základe podnetu generálneho prokurátora SR prekonaný zjednocujúcim Stanoviskom občianskoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 16. mája 2011 k výkladu § 159 ods. 3 v spojení s § 167 ods. 1 a § 243e ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, publikovaným pod R 25/2011, podľa ktorého pokiaľ nedôjde k zmene skutkových okolností, tvorí právoplatné uznesenie, ktorým súd zamietol návrh na nariadenie predbežného opatrenia, prekážku veci právoplatne rozsúdenej (§ 159 ods. 3 O.s.p. v spojení s § 167 ods. 1 O.s.p.).

35. Dôvodnou nebola ani námietka žalobcu, že súd prvej inštancie nesprávne vyhodnotil, že nedošlo k žiadnej zmene skutkových okolností, keď znalecký posudok nepovažoval za dôkaz, ktorý zasadne mení okolnosti tohto prípadu a osvedčuje pomery pre vydanie neodkladného opatrenia a bagatelizoval jeho závery. I tu sa odvolací súd plne stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie, že pokiaľ žalobca predložil nový dôkaz v podobe znaleckého posudku, ktorý nedoložil k predchádzajúcemu návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, pričom ním len konštatuje dopad skutkov žalovanej na maloleté deti, bez nových aktuálnych skutkových tvrdení žalobcu o násilí žalovanej na žalobcu a ich maloleté deti vykonávanom v súčasnosti, znalecký posudok nemožno považovať za skutočnosť, ktorá by bola smerodajná pre ďalšie rozhodnutie o nariadení neodkladného opatrenia za situácie, keď ku zmene skutkových okolností nedošlo (§ 329 ods. 3 CSP).

36. Je síce pravdou, že prvý návrh žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia z 19.3.2024 bol súdom prvej inštancie zamietnutý i z dôvodu neosvedčenia tvrdených skutočností, že by žalovaná svojím konaním ohrozovala telesnú alebo duševnú integritu žalobcu alebo maloletých detí, resp. žalobca nepriložil žiaden relevantný dôkaz, ktorý by násilie alebo hrozbu násilia žalovanej voči nemu alebo ich spoločným maloletým deťom osvedčoval. Súd prvej inštancie však súčasne dodal, že by navyiac muselo ísť o dôkaz, ktorý by osvedčoval násilie v súčasnosti, keďže pre vydanie neodkladného opatrenia je potrebné, aby išlo o naliehavú potrebu, a teda prípadné preukázanie násilia žalovanej voči žalobcovi a ich deťom v minulosti, môže mať relevanciu iba pre prípadné rozhodnutie vo veci samej, nie však pre vydanie neodkladného opatrenia. Navyše odvolací súd dodáva, že predchádzajúce rozhodnutie súdu prvej inštancie o neodkladnom opatrení je potrebné vnímať spolu s potvrdzujúcim uznesením odvolacieho súdu, pretože tieto tvoria jeden celok. Odvolací súd v predchádzajúcom potvrdzujúcom uznesení uviedol, že nemal zo strany žalobcu dostatočne spoľahlivo osvedčenú dôvodnosť bezodkladnej naliehavej potreby úpravy vzťahov medzi ním a žalovanou. Stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, že návrhu žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia chýba potrebná naliehavosť. Z obsahu spisu jednoznačne vyplýva, že žalobca s maloletými deťmi nebýva v nehnuteľnostiach, do ktorých navrhuje zakázať žalovanej vstup. Žalobca s maloletými deťmi býva v byte svojich rodičov. Zakázať vstup osobe dôvodne podozrivej z násilia možno len do domu alebo bytu, kde býva osoba vo vzťahu ku ktorej je dôvodne podozrivá z násilia (§ 325 ods. 2 písm. e/ CSP), resp. zakázať, aby nevstupovala alebo iba obmedzene vstupovala do domu alebo bytu, na pracovisko alebo iné miesto, kde býva, zdržiava sa alebo ktoré pravidelne navštevuje osoba, ktorej telesnú integritu alebo duševnú integritu svojím konaním ohrozuje násilia (§ 325 ods. 2 písm. f/ CSP). Dôvody uvádzané žalobcom v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a ním navrhované rozhodnutie (petit návrhu) tak nekorešponujú so zákonnými predpokladmi, pri splnení ktorých je možné nariadiť navrhované neodkladné opatrenie. Inak povedané - nie je splnený základný predpoklad nariadenia navrhovaného neodkladného opatrenia, ktorým je domáhanie sa uloženia povinnosti žalovanej nevstupovať do domu alebo bytu, v ktorom býva žalobca s maloletými deťmi. Odôvodnenie návrhu tým, že žalovaná nechce opustiť rodinný dom a žalobca s deťmi sa nemôžu nasťahovať do tohto domu z dôvodu hrozby násilia zo strany žalovanej, je vo vzťahu k navrhovanému neodkladnému opatreniu právne nevýznamné. Účelom citovaných ustanovení § 325 ods. 2 písm. e/ a f/ CSP nie je riešenie vlastníckeho sporu medzi stranami. Tomuto slúžia iné právne nástroje, napr. žaloba vo veci samej, ktorú si žalobca na súde prvej inštancie uplatnil. V rámci prejednávania žaloby vo veci samej budú preskúmané aj jeho tvrdenia, uvádzané v rámci predmetného návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, ako napokon správne konštatoval aj súd prvej inštancie. Odvolací súd súhlasne so súdom prvej inštancie konštatoval aj tú skutočnosť, že neodkladné opatrenie je procesným inštitútom slúžiacim na úpravu pomerov, ktoré neznesú odklad, úprava ktorých je naliehavá.

Žalobca však argumentoval doslovnými tvrdeniami, ktoré uvádzal už v návrhu zo dňa 12.12.2022 na zmenu neodkladného opatrenia v konaní Okresného súdu Piešťany 9P/154/2022, pričom vtedy aj teraz tvrdil, že uvedená situácia sa stala minulý týždeň (č. I. 30 a č. I. 128 súdneho spisu 6C/16/2023).

37. Od toho vyššie uvedeného zdôvodnenia predchádzajúceho rozhodnutia nemá odvolací súd dôvod odchyliť sa a v plnom rozsahu sa ho pridržiava i v tomto rozhodnutí. Rovnako to platí aj o poukaze žalobcu na expresné termíny vydávania rozhodnutí súdom prvej inštancie, z ktorých je podľa žalobcu zrejmé, že sa vecou nemohol dostatočne zaoberať. I k tejto námietke žalobcu sa odvolací súd vyjadril už v predchádzajúcom rozhodnutí a v plnom rozsahu zotrváva na tom, že o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorého sa žalobca domáhal, bol súd prvej inštancie povinný rozhodnúť do 24 hodín od doručenia návrhu (§ 328 ods. 2 posledná veta CSP), nešlo teda o veľmi neštandardný termín, ale o súdom prvej inštancie dodržanú zákonnú lehotu.

38. Odvolací súd konštatuje, že v prejednávanej veci nedošlo k zmene skutkových okolností významných pre rozhodnutie po vydaní uznesenia, ktorým bol zamietnutý návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, preto predchádzajúce právoplatné rozhodnutie, ktorým bol zamietnutý návrh na nariadenie neodkladného opatrenia (uznesenie Okresného súdu Trnava z 26.3.2024 č.k. PN-6C/16/2023-119 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave zo dňa 17.4.2024 č.k. 22Co/15/2024-143), vytvára prekážku rozhodutej veci, a preto bol súd prvej inštancie povinný konanie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia zastaviť pre neodstrániteľný nedostatok procesnej podmienky.

39. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov, po vyporiadaní sa s podstatnou odvolacou argumentáciou žalobcu, odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne, s použitím § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil.

40. Vzhľadom na to, že sa jedná o konanie o neodkladnom opatrení, ktoré nie je neodkladným opatrením vo veci samej, rozhodne o nároku na náhradu trov tohto odvolacieho konania, zmysle ust. § 262 ods. 1 CSP, súd v rozhodnutí, ktorým sa predmetné konanie bude končiť.

41. Senát odvolacieho súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).